

KORDULKA

ROŽNOV P. RADH.

27. únor 20⁰⁰ - 0⁰⁰ (pátek)

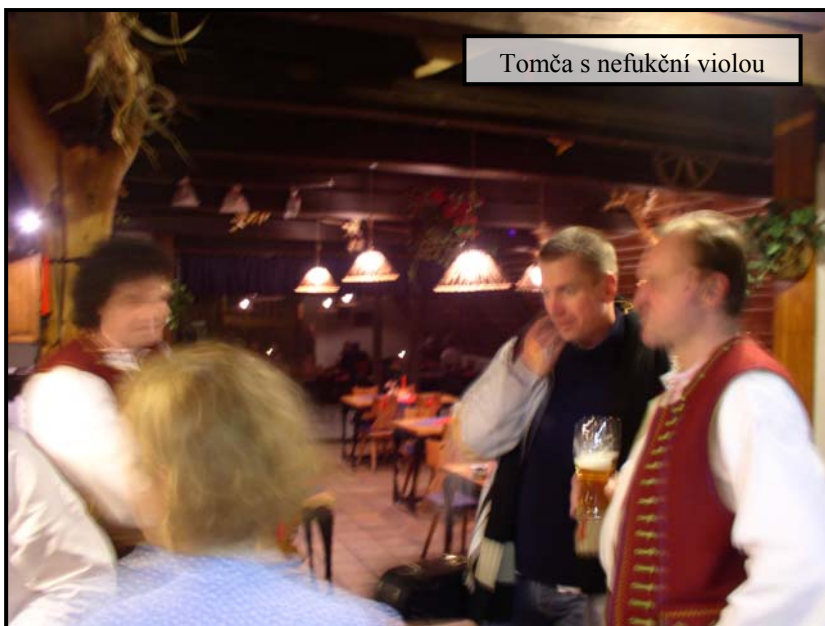
Když jsem jel z ValMezu na toto hraní, vyzvedl jsem Monču v Rožnově u odbočky z hlavní cesty ke Kordulce. Šla totiž z kina, kde byla na 3D filmu. Když jsem jí nabíral, byl tam ještě David, který šel na Kordulku pěšky, tak ho Monča stáhla, ať počká s ní. Po cestě nahoru jsme ještě potkali Frantu, jak si vykračuje ve sněhu, ale toho jsem nenabral, protože kdybych zastavil, tak bych se nerozjel. Ale i tak jsem to nahoru nevyjel.. kousek jsem se vrátil a zkusil to pomaleji, ale těsně před parkovištěm zrovna nějaký traktor odhrnoval, tak tam udělal takovou menší bariéru a tu jsem nepřejel. Tak mě Franta, David a tata potlačili a nakonec se to povedlo. I za cenu smradu pálení spojky. Tento čichový vjem naposledy zaznamenal opět se soláňákama v Itálii, kde náš skvělý řidič autobusu nějak nezvládal ostřejší zatáčky, blbě mu to řadilo a smrad spálené spojky byl na denním pořádku.

Při převlékání v šatně jsme se dozvěděli, že Čípr nedorazí, protože má rýmečku. Říkala Monika. Že se radši pošetrí na hraní plesu Dezy další den, které je časově náročnější. Pak nám ještě Monča ukázala 3D brýle, které dostala k promítání filmu v kině. Jedno sklíčko bylo modré a druhé červené. Nasadil jsem si je a můžu říct, že jen tak na stylové machrování ven v létě bych si je nevzal. Můj mozek nějak nevěděl, kterou barvu vybrat, tak dal radši příkaz k zavření očí.

Bylo asi za deset osum, tak jsme se pomalu začali přesunovat ze sklepových/šatnových

prostor nahoru. Objednali jsme si něco u baru a klábosili jsme, když v tom se ve dveřích objevil Honza Tomčík, který se na nás dojel podívat a i si s námi zahrát, protože futrál s violou pevně třímal ve své ruce.

Tak jsme tedy začali hrát; ze začátku bylo málo lidí, ale později se to začalo zlepšovat a také se mírně tančilo. V pauzách jsme seděli u jednoho ze stolů a povídali si a třeba i trošku pili (kromě

Tomča s nefukční violou

U baru..

řidičů přirozeně). Asi před třetí sěrkou si Tomča odešel dolů do šatny pro violu, že se tedy konečně přidá (lákali jsme ho hned od začátku), ale vrátil se s prázdnýma rukama. Co se stalo? Nalomil se mu krk u violy. Prostě nedalo se na ni hrát. Taková smůla. Jej.

No nic, dohráli jsme do půlnoci, rozloučili jsme se, sbalili cimbál, převlékli jsme se, skásli jsme číšníka, zaplatili jsme útratu u baru a pomalu ve dvou autech na sněhu jsme zmizeli vstříc naším postelím s pocitem, že za 18 hodin se uvidíme znovu na dezáckém plese. Tak zatím, já se těším.

Sestava:

PRIMÁŠ: David Kulišťák

TERC: Pavel Ptáček njml

CIMBÁL: Monča Kovářová

KONTRA: Franta Prokop

BASA: Martin Bařina

SÓLOVÝ ZPĚV: Pavel Ptáček tata

ŘIDIČI: Já, Martin

-ppnjml- 28.2.2009

